

„Ja som dobrý pastier. Poznám svoje ovce,“ čiže milujem ich, „a moje poznajú mňa.“ Ako keby otvorene povedal: Tie, čo ma milujú, poslúchajú ma. Lebo kto nemiluje pravdu, vôbec ju ešte nepoznal. Keď ste teda, milovaní bratia, počuli o nebezpečenstve, ktoré hrozí nám, pastierom, uvažujte vo svetle Pánových slov aj o nebezpečenstve, ktoré hrozí vám. Skúmajte, či ste jeho ovcami, skúmajte, či ho poznáte, skúmajte, či poznáte svetlo pravdy. Hovorím však o poznaní, nie vierou, ale láskou.

Hovorím o poznaní nie dôverou, ale skutkami. Lebo ten istý evanjelista Ján, ktorý toto hovorí, dosvedčuje: „Kto hovorí: Poznám Boha, a nezachováva jeho prikázania, je luhár.“

Preto aj na tomto mieste hneď dodáva: „Ako mňa pozná Otec, aj ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce.“ Ako keby otvorene povedal: To, že poznám Otca a Otec pozná mňa, spočíva v tom, že dávam svoj život za svoje ovce, že tou láskou, ktorou umieram za ovce, ukazujem ako milujem Otca.

A o týchto ovciach znova hovorí: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život.“ Tie, čo o nich o niečo vyššie hovorí: „Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.“ Bude „vchádzať“ k viere a bude „vychádzať“ od viery k videniu, od úkonu viery k nazeraniu a nájde pastvu na večnej hostine.

Kristus - dobrý pastier

Napísal Balek Robert

Utorok, 27 Apríl 2010 12:20

Jeho ovce teda nachádzajú pastvu, lebo každý, kto ho nasleduje s úprimným srdcom, živí sa pokrmom večnej sviežosti. A čo je pastvou tých oviec, ak nie vnútorné radosti stále kvitnúceho raja? Veď pastvou vyvolených je tvár prítomného Boha. Kto na ňu nepretržite hľadá, jeho duch sa ustavične sýti pokrmom života.

Hľadáme teda, milovaní bratia, tieto pastviny, na ktorých nájdeme radosť v spoločenstve toľkých spoluobčanov. Nech nás k tomu povzbudí sviatok tých, čo sa už radujú. Zapálme si ducha, bratia, nech sa viera rozohreje tým, v čo uverila, nech vzplanú naše túžby po nebeských výšinách. A takto milovať znamená už ísť.

Nech nás nijaké protivenstvo neodvráti od radosti vnútornej slávnosti. Veď ak niekto túži dostať sa na vytýčené miesto, jeho túžbu nezmení nijaká strmá cesta. Nech nás nezvedie nijaké šťastie, lebo iba hlúpy cestovateľ sa cestou zahľadá na malebné lúčiny a zabudne ísť za cieľom.

Z Homílií svätého pápeža Gregora Veľkého na evanjeliá
(Hom. 14, 3-6: PL 76, 1129-1130)